

Nagyszékelyi Hírmondó

Beszámoló a 2020. szeptember 22-én megtartott képviselő-testületi ülésről

Az ülésen öt határozat hozatalára és egy rendelet alkotására került sor, ebből négy határozat és a rendelet végrehajtásáról határidőn belül intézkedtem.

Első napirendi pontban a képviselő-testület a lejárt határidejű határozatok végrehajtásáról szóló írásos előterjesztést tárgyalta, majd egyhangúlag elfogadta azt. Második napirendi pontban a folyamatban lévő pályázatokról tartottam beszámolót a testület számára. Harmadik napirendi pontban a Nagyszékely község közbiztonsági helyzetéről szóló tájékoztatót fogadta el a képviselő-testület. Az ülésen Dr. Kuti István rendőrezredes, rendőrségi főtanácsos úr is jelen volt, őt az idei évben nevezték ki a Tamási Rendőrkapitányság vezetőjének.

Egyebek napirendi pontban döntött a képviselő-testület a Bursa Hungarica Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíj 2021. évi pályázati fordulójához való csatlakozásról, valamint az általános iskolai körzethatárok megállapításának véleményezéséről. A testület megalkotta a szociálistűzifa-támogatás helyi szabályozásáról szóló 7/2020. (IX. 23.) Ök. számú rendeletét. Pelcz Róbert, a DRV Zrt. üzemvezetője tájékoztatta a képviselő-testületet az ivóvíz minőségéről. A Településfejlesztési koncepció elfogadását elnapolták, a DÁM Önkormányzati Társulás Társulási Megállapodásának módosítását elfogadták a képviselők.

Zárt ülésen rendkívüli települési támogatási kérelem elbírálásáról döntött a képviselő-testület.

Tájékoztatom a Tisztelt Lakosságot, hogy az artézi kútvíz bevizsgálása megtörtént, a vizsgálati eredményből megállapítható, hogy kiváló ivóvíz minőségű a víz, ezt Porgáné Bara Zita laboratóriumi mérnök asszony is megerősítette.

Klubecz Istvánné polgármester

**A hálózati ivóvízzel kapcsolatos minőségi kifogásokat (pl. klóros víz)
a következő ingyen hívható telefonszámon lehet jelezni a DRV felé:
+36(80)240-240, vagy e-mailben: ugyfelszolgalat@drv.hu**

Utolsó őszi óraátállítás?

Közeleg október utolsó vasárnapja, az őszi óraátállítás napja. Az óramutatókat egy órával állítjuk vissza, aminek köszönhetően egy órával korábban fog lemenni a nap. Aznap Nagyszékelyben éppen 16.41-kor.

Az első nyári óraátállítást (bár korábban is voltak erre javaslatok világszerte) 1916 áprilisában alkalmazták a Német Császárságban és az Osztrák-Magyar Monarchiában. Az ok természetesen a háború volt, hiszen a világításon így megspórolt energiát (üzemanyagot) háborús célokra lehetett használni. Az ötletet több ország is átvette, majd a háború befejeztével minden visszaállt a normál kerékvágásba. A második világháború idején merült fel ismét a spórolásnak ez a formája, a későbbiekben pedig hol alkalmazták, hol eltörölték az órák átállításának rendszerét. Legutóbb 1980-ban vezették be nálunk, illetve az Európai Gazdasági Közösség összes államában. 1996-ban egységesült térségünkben a nyári és téli időszámítások kezdetének naptári időpontja is.

A közben eltelt 40 év alatt nagyot változott a világ energiafelhasználása. A világítás ennek már elenyésző része, rengeteg elektromos berendezés pedig napszaktól függetlenül fogyasztja az áramot. Az is bebizonyosodott, hogy sokan nehezen viselik az átállás okozta nehézségeket; felmérések szerint az emberek 80%-a szívesebben élne óraállításoktól mentesen.

Az Európai Unió döntése értelmében 2021-től meg lesz szüntetve az órák átállítása, már csak arról kell döntenünk az országoknak, hogy nyári, vagy az eredeti téli időszámítás szerint szeretnének élni. Ami azt jelenti, hogy – a tagállamok döntésétől függően – vagy 2021. március 28-án, vagy október 31-én lesz az utolsó óraállítás. Előbbi esetben október 25-én hajnalban az utolsó téli időszámítás veszi kezdetét, így az lehet az utolsó olyan éjszaka, amelyen egy órával tovább alhatunk.

Igyekszünk hasznosan eltölteni utolsó plusz egy óráját:

Arany Beáta

Eau artésienne

Az artézi kutak vize két vízzáró réteg között elhelyezkedő, akár több tízezer éve hullott csapadékból származó rétegvízből ered. Amennyiben ezek a rétegek teknő alakúak, akkor egy mélyponton megfúrva – a közlekedőedények elve alapján – a vízszintek megpróbálnak kiegyenlítődni, így a víz fölfelé távozik, vagyis szivattyú és vödör nélkül működő, pozitív kutat fúrtunk!

Kínában és Egyiptomban már az ókorban is próbálkoztak mélységi víz kinyerésével. A névadó kutat viszont Franciaországban, az Artois grófsághoz tartozó Lillers városka kolostorának udvarán ásták 1126-ban.

Az első magyarországi artézi kutat a Veszprém megyei Ugodon fúrták 1825-ben, egy Bardio nevű – néhol franciának, néhol olasznak titulált – mérnök vezényletével. A hazai artézi kutak hőskora már az 1800-as évek második felére tehető, és Zsigmondy Vilmos, majd Zsigmondy Béla mérnökök nevéhez köthető. Utóbbi a vállalkozását leginkább az Alföldön működtette, ahol napjainkban is található az artézi kutak többsége.

A nagyszékelyi artézi kútról – nagy csalódásomra – nem sikerült valami sok adatot kinyomozni. A település központjában tapasztalható magas talajvíz miatt nem volt megfelelő minőségű a hagyományos ásott kutak vize, feltehetőleg emiatt volt szükség alternatív megoldásra. A főtéren csobogó artézi kutat 1949 decemberében adták át, 30 méter mélységből folyik belőle a jó minőségű, tiszta ivóvíz.

Az idén 71. éve működő kút október elején új külsőt kapott. Alább olvashatjuk ennek krónikáját.

Arany Beáta

Hogy is történt?

Közel tizennyolc esztendővel ezelőtt jártam itt a faluban először, és azóta szeretném méltó környezetbe tudni a főtéri artézi kutat. A koronavírus tavaszi hadjárata kihatott a munkámra, életemre; mondjuk úgy, hogy volt időm. Gondolkodtam, hogyan tudnánk egyszerűen, szépen, de felelősséggel megújítani kutunkat és környezetét anélkül, hogy egy pillanatra is korlátoznánk annak vízhozamát. Készült egy méretarányos makett, mellyel megkerestem Klubecz Istvánné polgármester asszonyunkat, Évit, aki nagyon megörült, és bizalmat szavazott az ügynek. (Ezúton köszönöm!)

Az ajánlat része volt, hogy a munkálatokat díjmentesen végezzük, így a Nagyszékelyi Önkormányzatot csupán az anyagköltség terheli. Akiket segítségül hívtam, mind örömmel jöttek.

Közreműködtek, dolgoztak, támogattak, etettek-itattak minket: Barna Zsófi és Szabó Ákos, Bényi Peti, Bori Tamás és családja, Gombkötő Gábor és Gombkötő Józsi, Gyulai Sándor, Gyurka Csongor, Inger Gábor, Klubecz család, Korecz család, Lukács Fecó és családja, Lukács Laci és családja, Mireider család, Pattantyús Gergő és Rácz Orsi, Szeder Anikó, Szekeres Gábor, Végh Árpád és családja, Vörös Rezső, valamint a helyi közmunkában részt vevő férfiak.

Olyan anyagokat kerestünk és használtunk, melyek időtállóak. A kút mellett lévő keszkekusza járdát kiváltottuk egy mikrobordázott, vastag, vízálló vörösfenyő padozattal, melyet stégek alapanyagaként is használnak. A kútház egy víz- és fagyálló mozaikkal burkolt, műkötetővel ellátott ház, melyet jó előre elkészítve egyszerűen ráhúztunk a meglévő vastag csőre és kifolyóra. A vizet elvezető vályú szerepe a nyári időszakban válik majd fontossá, erre majd akkor visszatérünk. A fröccsenésgátlás megoldása folyamatban van, valamint tervben van egyfajta közvilágítás kialakítása és egy szép kültéri pad beszerzése is.

A felújítandó dolgok fontossági sorrendjében nem ez állt az első helyen, de a manapság betöltött központi szerepe nem vitatható. E művelet pedig nem hátráltatott egyéb teendőket, sőt, lendületet adott néhányunknak, hogy a jövőben is segítsük közvetlen környezetünk szépülését.

Korecz Károly

Szeretném megköszönni elsősorban Korecz Karcsinak az artézi kúton és környékén végzett munkáját, valamint köszönetemet szeretném kifejezni mindenkinek, aki részt vett a felújítási munkában.

Ezúton szeretném megköszönni az önkormányzat dolgozóinak, hogy részt vettek október 11-én (vasárnap) a Terményünnepen.

Klubecz Istvánné polgármester

Álmodtam egy világot magamnak

"A kert keret, a Te magad által alkotott keret. A növények pedig antennák. A földből veszik fel az anyagot és szellemi matériát hoznak le." (Posta Imre)

Azon a bizonyos nyári délutánon, amikor kerti ügyködésem közben a megálmodott világ, mint egy érett alma, lehullott, és víziója eltöltötte egész valómat, elhatároztam, hogy felkeresek néhány asszonyt, aki maga is kertet művel évek óta, és biztosan több megfoghatatlan lelki szál fűzi a kertjéhez, növényeihez, mint az a pusztai anyagi vágy, hogy érett termést szedjen háza asztalára. Bár ha csak ennyi készletet valakit kerti munkálkodásra, már az is igen becsülendő. Különösen a tömegtermelés globalizált világában fontos az igény, hogy ha nem is állandóan, de időről időre minőségi élelmiszer kerüljön a családi asztalra s ezáltal az emberi szervezetbe.

Épp elég régről maradt ránk az intés: *Amit eszel, azzá leszel*. Hétköznapi lefordítva ez azt is jelenti, hogy a bevitt élelem minősége a fogyasztó minőségét is meghatározza, annak mindhárom, azaz testi-lelki-szellemi vonatkozásában. Még egyszerűbben: egy minőségi, azaz vegyszermentes, nem ipari termesztésű növényi étel az egészségi állapotot is javítja, gyógyszerként hathat. Igaz ez különösen azokra az ételekre, amelyek sok zöldség felhasználásával készülnek.

Tehát elindultam egy füledt nyárutói délutánon, felkerestem három nőtársamat, és megkértem őket, hogy sétáljunk ki a kertbe. Eleinte úgy terveztem, hogy riporthoz hasonlóan írok erről, de látván a jelenséget, a riportról igen hamar lemondtam. Ugyanis tündérekéről nem riportot készítünk, hanem írunk róluk, amennyire sikerül megfogni ezt a finom illékony minőséget. Mindhárom esetben tanúja voltam lelki szemeimmel annak az átlényegülésnek, amikor egy többgyerekes anyuka valami mássá változik. A szemében különös selymes-balzsamos fény gyúl, a hangja bársonyossá lesz, és ahogy lépdél a kertjében, az ismert növényei között, olyan érzésem van, mintha úszna... vagy lágyan suhanna, ahogy szellő simogatja a teremtet világot. E találkozások finom rezgéséhez az is hozzátartozik, hogy mindhárom kert másként nyilvánult meg – számomra legalábbis. Úgy értelmezem, hogy a kert igyekszik olyan lenni, mint amilyen a művelője, művelői.

Láttam olyan kertet, ahol a sokféleség törekedett minél magasabbra, a szokásosnál nagyobb, nyárutóhoz képest egészséges zöld levelekkel; itt-ott paradicsom kandikált ki a zöld rengetegből, és ugyanilyen békésen éltek különféle állatok egyszerű létezésüket, örülvén az árnyat adó kert hangulatának.

Voltam olyan kertben, amelyben a növények nagy része leadta „ajándékát” a családnak. Különböző virágok színesítették a nyújtózó kert látványát a délutáni arany színű napsütésben, és mintha halkan kiáltozták volna a kert gazdasszonyának: ide nézz, milyen szép vagyok, Neked virágzom!

A harmadik kertben láttam egy asszonyt, aki tündéreként is energikusabb volt, és mintha minden haja szála, szoknyájának minden ránca külön életet élt volna, mintha ezer apró szélfuvallat borzolta volna eme külsőségeit. Ez már önmagában is derűs ébresztett bennem, de amikor kiértünk a kertbe, és tündéresszonyom nemes egyszerűséggel bedugta fejét egy izsópbokorba, hangos kacajra fakadtam; a növényvel való kommunikáció ilyen direkt módját ugyanis még nem láttam, és ez közel olyan pozitív energiákkal töltött el, mintha magam hajoltam volna bele.

Természetesen sok gyakorlati dolog is elhangzott, de ez most itt nem lényeges. A megálmodott világ téglái ezek, amelyeket azok használnak fel, akik már egy megállapodottabb, harmonikusabb világot építenek.

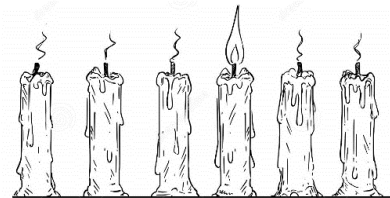
Láttam egy hazát, a magasban. Láttam benne Nagyszékelyt; a hatalmas fák alatt nem hivalkodóan, egyszerűen-gondozottan sorakoztak a házak. Nem önnön szépségükkel voltak elfoglalva, hanem lakójuk javát és nyugodt álmát őrizték. A házak lakóinak sem a házban való lakás volt a fő életforma, hanem a teremtet világ sokféleségében való szüntelen és tevékeny gyönyörködés. A patakmederben kristályvízű patak csörgedezett, minden pillanatban vidám dallamocskát csilingelve kedveskedett a Föld nagyszékelyi lakóinak. Tiszta volt a patak vize és maga az élet is, mert semminemű nem odavaló tárgy a zöldellő medret nem csúfította.

A patak mellett téglákkal, kövekkel, kavicsokkal kirakott sétány kanyargott olyan szélességben, hogy egy kisebb embercsoport, egy-egy család apraja-nagyja kényelmesen andaloghatott rajta. A járda szélén mindenféle csodálatos növények nyíltak, virultak, zöldelltek és piroslottak, csodálatos látvány-kíséretként a patak énekének.

Benső mozimban éppen lenyugodott a nap, azúrkéken hagyva örökölni az eget a sétáló embereknek, akik kezeikkel meg-megérintve a növények leveleit, virágait, terméseit, vidáman beszélgettek egymással. Itt-ott fiatalok énekeltek ódon padokon. Egyre sötétedett; diszkrét világítás segítette a sétányon levőket haza tartó útjukban. Mire teljesen sötét lett, nagyjából minden ház magába édesgette lakóit. Csak susogó szerelmesek édeskedő rebbenése jelezte, hogy a sötét nem örök, holnap új reggel és új élet kel.

Halottak napján idén gyújtunk gyertyát először Bicskey László (75), Gázsó János (66), Hindulák Lajos (53), Kígyós Sándor (58), Kiss Imre (73), Nagy Ernő (88), Pere Józsefné (60), Dr. Szilágyi Antalné Vódlí Katalin (72), Várkonyi Henrikné (83) és Walter Györgyné (90) nagyszékelyi, vagy egykor nagyszékelyi lakosoknak.

Nyugodjanak békében!

János vitéz Nagyszékelyben

Tudjuk, hogy Petőfi Sándor két éven át a sárszentlőrinci evangélikus iskola diákja volt. (Nem véletlen, hogy éppen a Lőrinczi útból lett Petőfi utca.) Nem kizárt, hogy az akkor még Petrovics Sándor névre hallgató 9-10 éves kisfiú egyszer-egyszer átkirándult a szomszédos Nagyszékelybe, de ezt természetesen alátámasztani sem tudjuk semmilyen adattal.

Ez év áprilisában Nagyszékely önkormányzata is regisztrált a Déryné Program „Országjárás” nevű alprogramjához, befogadó szervezetként. Az alprogram a kultúrához való hozzáférést, a színházi élményt szeretné biztosítani akár piciny falvak számára is. Ennek keretében október 24-én, illetve valamikor a tavasz folyamán egy-egy színházi előadás érkezik hozzánk. A vendégjáték megvalósulásának költségeit nagyobb részben a program fedezi, de az önkormányzat anyagi hozzájárulása is szükséges.

Idén október 24-re terveztük a bűcsű megtartását. A bál a járványhelyzetre való tekintettel elmarad, de az aznapra szervezett színházi előadást továbbra is szeretnénk megtartani. Petőfi Sándor „János vitéz” című klasszikusát a Déryné Program saját csapata, a Déryné Társulat fogja előadni. A minden korcsoport számára ajánlott előadás rendhagyó formában, bő egy óra leforgása alatt mutatja be nekünk a történetet. Megtekintése ingyenes.

A vírushelyzet miatt sajnos azt a sajátos körülményt is mérlegelni kell, hogy – a védőtávolságok betartásával – 40 embernél több nem fér el a művelődési ház nagytermében. Ezért amennyiben az időjárás megengedi, a szabadtéri színpadon szeretnénk megtartani az előadást. Esős-szeles idő esetén a darab az épület nagytermében kerül színre. Erre a lehetőségre készülve kérem azokat, akik semmiképp nem szeretnének lemaradni a színdarabról, hogy előzetesen regisztráljanak nálam e-mailben, vagy a 30/516-5933-as telefonszámon, illetve jelenjenek meg az előadás kezdete előtt negyedórával. A továbbiakban a megjelenés sorrendjében lehet elfoglalni a megmaradó helyeket. Kérjük, szájmazskot hozzanak magukkal! Megértésüket köszöni:

Arany Beáta Virág

Végezetül néhány fotó a Nyitott Porták szervezésében október 11-én, vasárnap megvalósult **Nagyszékelyi Terményünnepről**:

Az újságot kiadja Nagyszékely Község Önkormányzata • 7085 Nagyszékely, Táncsics u. 11. Tel.: 74/408-393

Az újság interneten is elérhető a www.nagyszekely.hu honlapon.

Az újság létrejöttét segítette: Arany Beáta Virág, Klubecz Istvánné és az Önkormányzat dolgozói.

Korrektúra: Bori Tamás